

Noch etwas? Eötvös Péter

Mit vesztettünk – kit vesztettünk?

1966, Köln

Egész élete példamutató volt. Stockhausennél akart továbbtanulni, és ehhez azzal készült, hogy a *Gruppen*, Stockhausen három zenekarra írott főműve zongorakivonatát elkészítette, és azt vitte magával Kölnbe.

1978–1981, Párizs

Később Pierre Bouleznek, a kortárs zene másik pápájának lett szoros munkatársa, és Boulez rábízta az Ensemble InterContemporain vezetését.

Megmutatta Bouleznek a *Bornemissza Péter mondásait*, és felhatalmazást kapott arra, hogy darabot rendeljen tőlem: ez lett a *Truszova* – és az én első nemzetközi sikerem.

1985–2014, Szombathely, Nemzetközi Bartók Szeminárium, Klenjánszky Tamás és Mezei Mária
Az új Szombathely, ahol átjárás volt mindannyiunk műhelyei közt – de a középpontban az Eötvös–Kocsis-féle Bartók I. zongoraverseny állt.

Kékszakállú – itt már az Eötvös Alapítvány körvonalai kezdtek megvalósulni.

Központi problémája volt a zenekar felállításával való kísérletezés, ami későbbi operáinak lett vezérmotívuma. Ahogy Mártával együtt írtuk minden kompozíciómat, úgy köszönhetjük Mezei Marinak is Péter operáit.

2013-tól napjainkig és azután, BMC

Gőz László már úgy tervezte a házat, hogy otthona legyen az Eötvös Alapítványnak, és ez most már a jövőbeli kortárs művészeteknek is segítője lesz: fiatal karmesterek az egész világról itt tanulhatnak – megérteni azt, ami körülöttük történik –, és fiatal zeneszerzők itt tájékozódnak majd. Péter nagyon fog hiányozni – de az öröksége viszi tovább: a mindig friss gondolatait, hogy merre jó és merre érdemes továbbmenni.

Végül talán legszebb emlékem 1971-ből, Dahlem, Berlin

Berlini házamban hajnalig mesélt – Stockhausen pontosan érti, hogy a legapróbb részlet milyen fontos a zenében, egészen addig, hogy milyen irányban legyenek a hangszórók –, majd kimegyünk az elhanyagolt kertembe, ahol a fű és a gaz majdnem derékig ér, és a közeli botanikus kertből áthallatszik egy pár zseniális fekete rigó – egyikük a ház tetején –, a felkelő nap sugarai le se érnek még hozzánk, és Péter ott áll derékig a magas fűben, a hajnali megvilágításban, zöld tónusú ruhájában, mint egy mesebeli herceg – a nagy zenei titkok tudója.

A beszéd eredetileg Eötvös Péter búcsúztatóján, április 18-án hangzott el a BMC-ben.